حرمت زنان مجاهدان بر مردان خانه نشین، مانند حرمت مادران شان است.

از بریده رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «حُرْمَةُ نِسَاءِ المُجَاهِدِينَ عَلَى القَاعِدِينَ كَحُرْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ، مَا مِنْ رَجُلٍ مِنَ القَاعِدِيْنَ يَخْلُفُ رَجُلاً مِنَ المُجَاهِدِينَ في أَهْلِهِ، فَيَخُونُهُ فِيهِمْ إِلاَّ وَقَفَ لَهُ يَوْمَ القِيَامَةِ، فَيَأْخُذُ مِنْ حَسَنَاتِهِ مَا شَاءَ حَتَّى يَرْضى»: «حرمت زنان مجاهدان بر مردان خانه نشین، مانند حرمت مادران شان می باشد؛ چنانچه مرد خانه نشینی - که با وجود عذری به جهاد نرفته است - به عنوان جانشینِ یک مجاهد، خانواده ی او را سرپرستی کند و درباره ی آنان به مجاهد خیانت ورزد، روز قیامت مجاهد بالای سرِ خائن می ایستد و آن قدر از نیکی هایش می گیرد تا اینکه راضی شود». سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم رو به ما کرد و فرمود: «مَا ظَنُّكُمْ؟»: «گمان شما چیست؟ (آیا چیزی از نیکی های خیانت کننده باقی می مانَد؟)».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

اصل این است که زن بیگانه بر مردان بیگانه حرام است و محرمیتی بین آنها وجود ندارد؛ و این حرمت در مورد همسران مجاهدین افزایش می یابد؛ مجاهدانی که برای جهاد در راه الله خارج شده اند و زنان شان را ترک کرده اند و در مورد آنها به افراد مقیمی که در جهاد حضور نیافتند، اعتماد کردند؛ بر این افراد واجب است که مراقب رفتار خود در مورد امانت مجاهدان باشند و از هرگونه تعرض به عرض و آبروی آنها خودداری نموده و نه با زنان مجاهدین خلوت کنند و نه به آنها نگاه کنند و نه سخن زشتی با آنها بگویند. چون در این شرایط، حرمت زنان مجاهدین برای آنها مانند حرمت مادران شان برای ایشان است؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم بیان می کند که بر آنها واجب است وظایف خود را به نحو احسن انجام دهند و به مجاهدان در مورد همسران شان خیانت نکنند، نه با نگاه کردن به زنان شان و نه با تلاش کردن برای ارتکاب امری حرام و نه با کوتاهی در رسیدگی به امور آنها، عنایت داشتن به آنان، نیکی کردن به ایشان و دور نمودن اذیت و آزار از آنان. و اینکه می فرماید: «چنانچه مرد خانه نشینی - که با وجود عذری به جهاد نرفته است - به عنوان جانشینِ یک مجاهد، خانواده ی او را سرپرستی کند و درباره ی آنان به مجاهد خیانت ورزد، روز قیامت مجاهد بالای سرِ خائن می ایستد و آن قدر از نیکی هایش می گیرد تا اینکه راضی شود». یعنی هرکس در غیبت مجاهدان به زنان آنها تعرض کند و به ایشان در مورد زنان شان خیانت کند، الله متعال در قیامت این فرصت را در اختیار مجاهد قرار می دهد که از نیکی های خائن به اندازه ای که او را راضی نموده و چشمانش را خنک می کند، بر دارد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «مَا ظَنُّكُمْ؟»: یعنی در مورد تمایل مجاهد به برداشتن نیکی های خائن در آن شرایط حساس، چه گمان می کنید؟ به عبارت دیگر یعنی: همه ی نیکی های وی را برمی دارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8901